

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Igazságügyi program.

Pécs, 1899. április 13.

Őszintén szólva, az új igazságügy-miniszternek a képviselőházban tegnap elmondott programja megfelelt várakozásunknak, mert *már eleve semmiféle várakozást nem fűztünk hozzá.*

Plósz Sándor volt a jobbkeze Erdély Sándornak abban a sivár munkában, a melyet ez az igazságügy terén végzett s a melylyel rövid négy év alatt sikerült a Szilágyi Dezsőtől kapott nagy örökséget annyira elmállasztani, hogy Erdély minisztersége a fényes Szilágyi-éra után visszavitte igazságügyünket arra a színvonalra, a melyen az az áldatlan Pauler-Fabinyi-féle korszak alatt leledzett. Sőt többet mondunk, még azzal szemben is határozottan retrograd irányzatot érvényesített.

Pauler és Fabinyi, ha nem is emelkedtek a nagy jogalkotások magaslatára, legalább nem rontottak a magyar jogállam épületén az egyéni és politikai szabadságjogok biztosítékainak megingatásával. De mivé tette pl. Erdély egyik legfőbb alkotmánybiztosítékunkat, a sajtószabadságot? Nem-e illuzoriussá tette az előleges cenzura eltörlését azzal a rendeletével, amely bármely nyomtatványnak előzetes lefoglalását *szabálylyá tette*, ha abban az ügyesség sajtóvétséget vélt fölfedezhetni? S hogy az ügyészeket ilyen előzetes lefoglalások

minél sürűbb eszközlésére ösztökélje, megtette sajtócenzorokká a postakezelőket, sőt a falusi bírákat is, a kiknek följelentésére az ügyészek kötelességüknek tartották a lefoglalást eszközölni.

Szilágyi Dezsőre hivatkozott az új igazságügyminiszter, mint aki kitűzte, precizizta a megoldandó feladatokat s Erdélyről azt állította, hogy ő nagy odaadással folytatta e munkálatokat. Nos, köszönjük szépen, ha Plósz is úgy folytatja, mint ezt elődje tette. Ott van mindjárt a büntető perrendtartás, amely egészben Szilágyi műve, Erdély csak beterjesztette a kész javaslatot a törvényhozásnak. Ennek a munkálatnak folytatását képezte az esküdtszéki eljárásról szóló törvény s az életbe-
léptetési törvény, a melyek már magukon viselik Erdély áldatlan kezenyomát.

A Szilágyi-féle büntető perrendtartás még világosan rendeli, hogy minden sajtóvétség esküdtszéki eljárás alá tartozik; Erdély életbeleptetési törvénye már a sajtóügyek nagy kontingensét elvonja az esküdtbírók hatásköre alól. Aztán hogyan csinálta meg ez a méltatlan epigon az esküdtszéki bíráskodást az esküdtek önkényes kiválogatásával?

Még ezer szerencse, hogy Szilágyi nagy eszméit egyéb téren nem volt érkezőse vagy képessége az életbe átültetni, mert azok is oly nyomorékok gyanánt láttak volna napvilágot, mint a büntető per-

rendtartást kiegészítő törvények, vagy a szerencsétlen lajstrom-rendszer a járás-bíróknál.

De hát Plósz is folytatni igéri Erdély munkáját s valóban ijedelem fogná el az embert, ha nem tudná, hogy ez is csak ígéret marad, a mint maradt az igazságügyi alkotások legnagyobb része Erdély alatt. Készen volt már Szilágyi alatt a végleges polgári perrendtartás és az ügyvédi rendtartás javaslata, a büntető törvénykönyv novelláján is dolgozott már Szilágyi, Erdély pedig négy éven keresztül ült rajtuk, — hadd érjenek!

Különösen az ügyvédi törvény revíziójának kérdésében jeleskedtek eddigi kormányaink ezzel az érlelési politikájukkal. Már teljes husz esztendeje elismerte a kormány hivatalosan, hogy a mostani ügyvédi rendtartás tarthatatlan, hogy az ügyvédi kamarák mostani szervezetükben és hatáskörükben nem felelhetnek meg hivatásuknak, mert a törvény egyszerű bürokratikus közegeket csinált belőlük, a melyek csak terheket rónak tagjaikra, de sem a kar erkölcsi tekintélyét emelni, sem tagjaik sérelmeit orvosolni nem képesek, mert tisztító munkálkodásukat a kir. ügyészek és bíróságok gyámkodása alá helyezték, a karnak vagy egyesek sérelmei fölötti panaszai pedig siket fülekre találtak; fölirataik, előterjesztéseik, javaslataik egyszerűen írt-tárba kerültek, a nélkül, hogy azokat csak válaszra is érdemesítették volna.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A hársak alatt.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

... És a hogy jött a tavasz, a lelkemet is újra megszállta valami édes, csendes melancholia. Az első kipattant ibolya kedves illata belopta magát a szívembe és éreztem, mint fogja el egész valómat valami csendes remegés, éreztem, amint fáradt agyam újra gondolkodni, emlékezni kezd.

Emlékezni ibolya nyilásról, tavasz ébredésről, melynek fakadását, melynek hervadását ott értem meg, ott — a hársak alatt...

— Emlékszel-e édes? Ott éltünk mindketten a kicsi, nádfödeles kis faluban. Én ott a falu közepe táján egy kicsi, fehérre festett házban, te ott a falu végén egy nagy kert közepén, tornyos kastélyban. De azért nem néztél rám büszkén, megvetően, inkább szeretettel, hisz mindig magadhoz hívtál, mindig velem játszottál. És én már akkor is úgy örültem a te barátságodnak, a te szeretetednek...

A hogy ott ültünk az iskolában, szemben egymással, úgy lestem minden mozdula-

totat, úgy vigyáztam minden lépésedre s örültem, ha valamiben szolgálatodra lehettem.

Együtt tanultunk mindig ott a ti nagy kertekben a hársfák alatt. Kikérdeztük egymást. Te vidám, akaratos kis leány voltál. Sokszor nem izlett a tanulás. És én ilyenkor beszéltem neked egy hétéves fiu nagy komolyságával.

Te tágranyilt, bámuló szemekkel hallgattál s mikor én kijelentettem, hogy ha nem tanulsz, akkor haragszom, nagyon haragszom — csak felvetted a könyvet s mig szép szememben egy könnycsepp csillogott, mosolyogva kérdeztél:

— Ugy-e nem haragszol?

Aztán tanultunk vidáman, boldogan tovább. És mikor végeztünk a tanulással, akkor jött a mi boldog óránk. Kacagva futkostuk be a nagy, üttéves kert.

El-el bolyongtunk s volt aztán öröm, ha újra egymásra akadunk. És ha elfáradtunk, akkor odaültünk a fehérvirágos jázmin bokor alá s én mesélni kezdtem neked, amit egy hétéves, erős fantáziájú gyermek mesélhet. Tündérekről, csodásan szép királykisasszonyokról, beszélő madarokról s más, gyermekeknek gyönyörű dolgokról.

Igy éltünk mi akkor vidám boldogságban, bohó gondtalanságban.

Emlékszel-e édes?

De jött az idő, az első fájdalom ideje.

És ez a fájdalom ekkor még a mi közös szomorúságunk volt.

Engem a városba vitt apám a »nagy« iskolába.

Hogy megtelt a mi gyerekes szívünk keserűséggel, mikor az utolsó délutánt töltöttük együtt. Nem kellett a játék, nem kellett semmi. Csak bolyongtunk a bokrok között s még szólni sem mertünk.

Talán attól féltünk, hogy mindketten sirva fakadunk, ha beszélni akarnánk.

De jöttek értem, mennem kellett haza. Én megfogtam a kezedet s te félig sirva szóltál hozzám:

— Hát igazán elmegy?

Én is éreztem, hogy könnyel telik meg szemem. De erős akartam maradni. Vigasztalni akartalak. Csak ennyit mondtam: »Majd visszajövök nemsokára«.

Mást nem tudtam mondani. A cseléd sürgött, hogy siessek. Hirtelen átfogtam nyakadat s megcsókoltalak. Ez volt az első csók, melylyel érintettelek — és ez is a bucsu csókja volt.

Emlékszel-e édes?

Ezután már ritkán láttuk egymást. Én csak a szünidőben vetődtem haza.

Az első utam neked szólt. Téged kerestelek föl mindig legelőször és te igaz örömmel fogadtál mindig. Kérdeztél mindenfelől és én

De azért husz év óta minden igazságügyminiszter fölvette programjába az ügyvédi törvény reformját, a javaslatok gombamód termettek, de a kérdést egyik miniszter sem vitte dűlőre. Így tesz most Plósz is; annyiban mégis óvatosabb elődeinél, hogy egyszerűen csak elismeri az ügyvédi rendtartás revíziójának szükséges voltát, nagy vonásokban meg is jelöli a revízió irányelveit, de azt óvakodik kijelenteni, hogy ezt a revíziót meg is fogja csinálni.

Hasonló óvatosságot tanusít a miniszter a telekkönyvek rendezésének kérdésében is. Azt elismeri, hogy a betétszerkesztés és a telekkönyvek helyesbítése nem kielégítő s nem áll arányban a ráfordított költséggel, de nincsen egyetlen eszméje a fölsimert bajok orvoslására nézve, egyszerűen csak jelzi, hogy ez különös gondoskodása tárgyát fogja képezni.

A józan takarékoság elvét hirdeti a miniszter; hát hogyan tudja ezzel meggyegetetni azt, hogy a hibásaknak, nem kielégítőeknek fölsimert munkálatoknak az eddigi slendrián szerint való folytatását s ezzel a haszontalan pénzpocsékolást nem szünteti be, hanem megígéri, hogy majd elmélkedik a dolgról, míg valami jó idea nem támad a fejében, addig csak hadd csinálják tovább a rossz munkát, a melyet aztán majd helyesebb nyomon elűről kell elkezdni.

Hát ugyan miben áll az új igazságügyminiszter aktuális programja, az a tevékenysége, a minek kézzelfogható eredményeit érezhetjük majd az igazságszolgáltatásban? Hát az adminisztrációban, az eszmeszegénység emez ideáljában, a melyben Horváth Boldizsár távozása óta, az egy Szilágyit kivéve, kimerült az összes igazságügyminiszterek egész tevékenysége.

Szilágyi a királyi táblák decentralizá-

ciójával főképen azt akarta elérni, hogy ezekre hárithassa át a felügyeleti teendők oroszlanrészét, melyek a központi igazságügyi kormányzat tevékenységét a szó szoros értelmében megbénították. Plósz azonban a helyett, hogy a törvénykezési teendőkben amúgy is visszaszorított királyi táblák felügyeleti teendőit fejlesztené, az eddig általuk ellátott felügyeleti hatáskört is visszareklamálja a maga számára s kijelenti, hogy felügyeleti hatáskörében közvetlenül fog intézkedni, a közép és felső felügyeleti hatóságok kikerülésével is.

Ime tehát a Plósz-féle igazságügyi program perspektívája: elmélkedés a Szilágyi által kitűzött feladatok fölött és közvetlen miniszteri felügyelet a járásbíró-ságok papiros és tinta-fogyasztása, meg a kimutatások rovatainak pontos klappolása fölött!

Nemzet-alakulás.

Pécs, 1899. márc 13.

Történelmileg bebizonyult igazság az, hogy valamely földterületen, ha több népfaj elegyül össze, ezen elegyedéssől támadt nemzedék a testi és szellemi fejlődésből való képességnek mindig kiváló tanujelét adta.

A hajdani görög nemzet pellázg, jón, thrák, macedon népek egybeolvadásából támadt. A római nemzetbe görög, mór, etruszk, longobárd népek vére vegyült.

Avagy kell-e a fajok keveredésének szembeszökőbb példája a mai Egyesült-Államok népeinél? Angol, spanyol, francia, német vegyüléséből támadt a yankee.

Viszont ott, ahol egy népfaj elszigetelve a világtól, más népfajokkal nem érintkezik, ott a testi és szellemi elsatnyulás örvénye csakhamar összezsap ama nép feje fölött.

Azonban természetes, hogy a fajok eme keveredésének bizonyos törvények szerint kell történnie. Ahol egy közös földterületen többféle népfaj él együtt, e népfaj keveredés ma-

hússégesen elmondtam neked mindent, a mit arról a nagy városról csak mondhattam. És mikor elvégeztem, akkor én odanézttem a te két szép buzavirág szemedbe és úgy kérdeztem tőled:

— És te gondoltál-e néha-néha rám?

Te meg nagy komolyan válaszoltál:

— Sokat, nagyon sokat.

S aztán megmutattad könyveidet, melyeknek majd minden lapján ott volt az én nevem. Levezettél a nagy kertbe s mutogattad a te ültette virágokat. Volt mindig néhány bokor, a melyet nekem szántál. Ezek voltak mindig a legszebbek.

És én úgy örültem ennek, mindennek. Éreztem, hogy a szívemet fogva tartja valami édes varázs. Még nem tudtam, hogy mi az.

Csak szerettelek egy gondolkozni kezdő gyermek igaz, őszinte szeretetével.

Megjöttem újra és már nem mint gyermek jöttem. Büszke voltam arra, hogy már férfiszámba vesznék.

Az első utam neked szólt. Büszkén haladtam végig a kertetek homokos útján. Te ott ültél a rózsalugasban. És mikor észrevetél, nem futottál elém, mint máskor. Bevártál ott egy ülőhelyedben. Csak mikor köszöntem, akkor álltál föl.

— Hozta Isten — Uram!

— Üdvözlöm — kisasszony!

És úgy éreztük mindketten, mintha valamit elvesztettünk volna. Valamit a múltból, a mi nekünk oly annyira kedves volt s a mit keresnünk kell, ha újra boldogok akarunk

lenni. Talán az fájt, hogy én férfi lettem, s te, édes viruló hajadon.

Amit elveszve hittünk, megtaláltuk újra.

Ott sétáltunk a hársfák alatt. Komolyan, udvariasan beszélgettünk. Mintha mindketten féltünk volna gyermekek lenni. Talán arra gondoltunk, hogy mi, a gyermekek sokkal tartozunk egymásnak.

Egyszer csak oda értünk a mi régi helyünkre, oda a hársfák alá, hol tanulni szoktunk.

Megálltunk. Ki tudja, hol kalandozott a lelkünk? Talán gyermekek szerettünk volna lenni, hogy újra odaülhessünk egymás mellé.

Éreztem, hogy a szívemet, a lelkemet újra elfogja az az édes varázs, mely fogva tartott mindig, ha melletted lehettem s melynek nem tudtam soha nevet adni. Most már tudtam mi az.

Szerettelek — édes szerelemmel.

Erre gondoltam ott a hársak alatt s egyszerre látom, hogy az egyik hárson be van vésve az én nevem s a tiéd és a két név egy szivben áll egymás mellett.

Édes melegség járta át egész valómat. Buzavirág szemeidet kerestem s úgy kérdeztem tőled:

— Vajjon ki véshte ezt ide?

Pedig tudtam, hogy te, de hallani akartam tőled magadtól.

Te elpirultál és nagy susogva, alig halhatóan szóltál.

— Én, — de ugy-e nem haragszik?

Én meg odavontalak magamhoz s úgy

gától is be szokott állani; de a nemzet és állam alakításra irányadó befolyással csak akkor bír, ha a különféle fajok közül testi és szellemi fölényével különválik egy, mely a többit magába olvasztani képes.

Ilyen nemzet és állam alkotó képesség hívatta vezérszerepre nemzetünket is ezen a földterületen, melyet Magyarország irt be a Gondviselés a nemzetek anyakönyvébe.

En azt hiszem, hogy őseink már a bevándorlás korszakában sem képeztek egy egységes fajt. Tapadt a magyar nemzethez hosszú vándorutjában hun, avar, kazar, besenyő, tatár nép is feles számban.

És ép ez a körülmény adta meg nemzetünknek a nemzet és államalkotó képességet a többi itt élt népfajok fölött. És ezen vezérszerepre való hivatottságát nem is fogja elvitatni a magyartól egyik nemzetiség sem.

A mai magyar vajmi keveset őrzött meg az Ázsiából hozott faji jellegből. Egyedüli kincsünk, amit Árpád nemzetétől örököltünk, ez a zengzetes magyar nyelv, mely még az idegent is elbájolja.

A mai magyar már különféle fajok vegyüléséből támadt. Új faj az ma már. Az ázsiai eredetnek csak emlékeztetést bírja fajunk. A mai magyarnak már nem Ázsia az ősi hazája, hanem ez a föld, mely bölcsőnk és sírunk, mely ápol és eltakar.

A fajok vegyülésének törvénye még egyre folyamatban van. Még korán sem ért a befejezéshez. Hiszen mennyi idegen ajku és idegen faju nemzetiség lakik itt hazánkban. Azoknak még mind föl kell olvadniuk a nemzeteket összeolvasztó nagy kohóban s a magyar nemzetbe kell forniok.

Csak akkor válik a magyar faj alakulása befejezetté, ha a Kárpátoktól az Adriáig egyedül a magyar szó hangzik.

És a nemzetiségek eme beolvadása halad tovább lépésről-lépésre. Pedig mesterséges eszközökkel hányan és hányszor meg akarunk akasztani! S egyik-másik nemzetiség mindegy ösztönszerűen védekezik az ellen, a mi ellen védekezni fölösleges, mert hasztalan. Sorsát el nem kerüli. *Bele fog olvadni, bele kell olvadnia a magyar nemzetbe!*

És csak is akkor lesz igazán boldog a magyar, amikor ez országnak minden hű fia büszkén vallja magát magyarnak.

susogtam füledbe édes, mámorító, szerelmes szavakat. És te nem bontakoztál ki ölelő karjaimból s mikor megkérdeztelek, szeretsz-e, — boldogan rebedted — szeretlek.

S én újra átöleltelek s megcsókoltalak ott a hársak alatt.

Ez volt a második csók, — az igaz szellem csókja.

Emlékszel-e édes?

— Én újra ott álltam a hársak alatt. Hozzatok akartam menni, merí hosszú ideig nem láttalak. De ki kellett térttem az utból éppen ott a hársak alatt.

Hosszu, fényes kocsisor robogott el előttem. És az egyikben ott ültél te fehér menyasszonyi ruhában, fehér myrthuskoszorúval fejedben.

Reám pillantottál. Tán meg se ismertél s észre sem vetted, milyen halavány vagyok. Hisz te esküvőre mentél s ugyan mit bántad te akkor, hogy vannak, a kik most sirnak. Siratják egy élet elvesztett boldogságát.

Hisz te boldog voltál. Láttam onnét a hársak alól.

Emlékszel-e édes?

Oh én emlékezem. Ott a hársak alatt újra eszembe jutott minden, a minekünk boldogság volt, keresni kezdtem a nevünket, a mely az egyik hárson volt bevésve s olyan szépen elfért egy szivben.

Nem volt az már ott. Valaki már azt is lehántotta . . . !

Talán te édes emlékezel, hogy ki? . . .

Deér

Magyarnak vallja magát szívben lélekben és — névben.

A mai magyar nemzet fiai közt vannak számosan, akik — bár érzületben, lelkesedésben magyarok, — de névben idegenek.

Büszke nemzeti öntudattal utasítanak vissza, ha magyar hazafiságukat valaki kétségbe vonná. És sajátságos, hogy ezen idegen nevet szinte babonáságig menő előítéletességgel, konok ragaszkodással viselik.

Mi lehet ennek oka?

Az egyik »nem akarja őseitől örökölt tisztos nevét új magyar névvel fölcserélni.« Nohát ezek nem tudják, hogy az az »ősi név« alig több 200 évesnél. Avagy nem biznak magukban, hogy maradékaikra ők is oly tisztességgel hagyják új nevüket, mint amily tisztességgel ők kapták örökölt 200 éves ősi idegen nevüket?

Nem mondom én, hogy szégyeljék idegen eredetüket. Abban nincs mit szégyelni. De a nemzet kebelébe beolvadni, szívben, érzületben s névben magyarrá válni: az nagyobb dicsőség, mint holmi anyókás családi hagyományoknak hódolni.

Ami csakugyan számot tevő érv a névmagyarosítás keresztülvitelénél, az egyedül a dolog anyagi kérdése. És én, bár azt mondom, hogy a hazáért semmi áldozat nem sok, mégis csak furcsának találom, hogy az állam azokat, akik hazafiságukat ily módon is bebizonyítani kívánják, azokat megadóztatassa.

Vagy nem megadóztatás-e az, hogy a névmagyarosítást kérők folyamodványai még maig sem bélyegmentesek? Hát a modern állam már a polgárok hazafias érzületét is megadóztatja? Bizony-bizony találó lesz azok hasonlata, akik a modern állam szinbolumául az adóprést állítják elének.

Szerencse, hogy mindennek dacára is vannak számosan olyanok, akik önként vetik magukat alá e megadóztatásnak, mert szívüket melegíti a nagy költő mondása:

Minden ember legyen ember
És magyar,
Akit e föld hord s egével
Betakar.
Egymást értve s boldogítva
Íly egy nép
Bármí vésszel bizton bátran
Szembe lép.

B. N.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

H i r e k.

Pécs, 1899. ápril 13.

Tarkaságok.

Tavaszi láz.

Van nekem egy jó pajtásom, ki nagyhangon hirdeti magáról, hogy ő »materiálista« s gunyosan mosolyog minden, a mi idealizmusról szól. Hiába igyekszem néha megnyerni az eszménység részére, kacag mondásaimon s metsző éllel kérdezi, kitől tanultam el e cifra hazugságokat. A napokban beállított hozzám. Ablakomon tavaszi verőfény pajzánkodott s így a pajtásomat siettem reábirni, hogy ne üljünk itt a fülledt levegőben, hanem menjünk valamerre, hisz dacára az ő »vastag realizmusának«, nagyon szép most minden odakünn. Nagy nehezen vittem annyira rábeszélési tehetségem révén, hogy az én kedvéért elindult a sétára.

Odakünn folytattuk a tavaszi témát. Egy ideig hallgatott ream, azután majdnem dühösen kezdett szónokolni.

— Ugyan kérlek, hagyd el ezeket a bolondságokat! Egy ideig csak elhallgatom őket, mert neked kötelességed lelkesedni érte. S ezt értem, neked a mesterségedhez tartozik tavaszkor szélnék eresztetni a megkoptatott mondásokat, de mások is rajonganak a

tavaszi szellőért, a balzsamos légért és más efféle badarságokért.

— Ej! te nem tudod mit beszélsz!

— Nem tudom? És mit szólsz hozzá, azt mondom, hogy még ti nálatok is csak a divat szüli a tavaszi hangulatokat. Meséltek róla másoknak, bizonyítják a szerelmek keletkezésével vele, de nem hisztek benne. Nem is tudom felfogni, hogy minő ábrázatot vágnátok, ha egy-egy oly megírt tavaszi mese után valaki azt kérdezné tőletek »ugyan kérem mennyi igaz ebből?« Persze az emberek nem érnek reá erre. Meg hát a divat azt hozza magával, hogy az ilyenekben hinni kell, mert hát tavaszi álmokban hinni olyan édes!

— Hát ezt beismered te is?!

— A mi azt illeti, hát ábrándozó léleknek édes biztatni önmagát boldogsággal, hisz ez táplálja dőreségét! De én megtudnék minden érvet dönteni s csufságosan elhallgattatnám a tavaszi hangulatok imádoit. Fényesen bebizonyítanám, hogy az egész tavaszi szerelem csak a poéták szószátyárkö találmánya s az a sokat hangoztatott tavaszi láz is, az is csak balga ábránd.

Fölértünk a sétatérre. Persze verőfényes tavasz kacérkodott a fák fakadó rügyeivel. A színes, suhogó öltönyökből kiáradó illatszerek hatása szinte elvesztett az ibolyaillattal teli légben. Az emberek kacagva sétáltak a fehér utakon s vidám hangulattal ünnepezték az új életre kelő természetet.

A pajtással letelepedtünk egy üresen álló padra s nézegetni kezdtük a járókelőket. Tekintetünk egyik padra tévedt. Egy lány és egy ifju ültek egymás mellett. Az ifju közel hajolva a leányhoz sutogott valamit a fülebe, minek azonban csak egy-egy hangosabb szavát hozta el hozzánk az áruló szellő. A leány mosolygott, édesen tekintett a fiatal emberre s látva minő sóvár pillantásokat vett az reá, fehér napernyője vékony nyelével firkálni kezdett a porban. Az ifju merően nézett a földre s leste a leírt vonalak alakját s egyszerre megragadta a leányka keztyűs kezét s miután konstataulta, hogy nincs közelben veszély, hosszú csókot lehelt reá. A láthatáron megjelent a mama, a boldog párnak mennie kellett a mama hívására s a nagy izgatottságban eltelejtették eltörölni a hieroglifákat.

Megfogtam a barátom kezét és vittem a pad felé. Ott megálltunk s örvendező lélekkel mutattam a porba, hol a tavaszi láz bizonyítéka pompázott. A »Materiálista« odanézett s gunyosan mosolygott a látványon. A porban nagy kerek, leányos betűkkel diszlett a legszebb szó: »Szeretlek.«

— Látod a tavaszi lázat? — szóltam hozzá.

— Igen, a porba rántva — felelt s élesen kacagott szavain.

Sétálni kezdtünk s lépten nyomon egy-egy boldog párra akadtunk, kiknek szívében a tavasz tündére ütött tanyát. A »materiálista« mindezt nem akarta látni, vagy talán fel se tűnt neki. Egyszer egy édesen mosolygó leánykát láttunk egy világos felöltös ur karjába fűzve. A pajtásom kérdően nézett reám és kérde:

— Te hallod! A Mici menyasszony?

— Ugy látszik — feleltem szinleg közömbösen, de keblemben éreztem, hogy ez új adat a tavaszi lázhoz.

A pajtásom fejébe szeget ütött a Mici menyasszonya, valamikor régen, mikor még az ő szívében is volt néha-néha tavasz, gyakran elnézegette szépséges szeméit. Biztos akart lenni a dologról s így erőnek erejével a városháza felé vitt, hogy meggyőződjék a dologról.

Az anyakönyvi hivatal tábláján ott diszlett a bájos Micike neve is 19 más boldog halandó társaságában, kik mind a boldogság révén horgonyoztak.

Titkos öröm fogott el, de nem mertem szólni a pajtásomnak, annál is inkább, mivel a Mici volt a dologban. Csak az arcát néz-

tem, ajkán most is ott ült a gunyos mosoly. De mégis mintha engedett volna valamit fagyosságából. Kiértünk a torony alól, a kapuban nagy robaj ütötte meg füleinket s ostor-pattogás között fordult az első fogat a városház elé, utána a többi, az utolsó kocsi a menyasszonnyal. A »materiálista« pajtásom megcsóválta a fejét s fogai közt mormogta: »Tavaszi láz . . . Tavaszi láz.«

Neki indultunk a király-utcának s mértük lépteinkkel a szűk járdát végig. Az utca közepén egy ismerős fehér napernyő csipkeit lengette a tavaszi szellő. Közelebb érve beteljesedett sejtelmünk, a napernyő tulajdonosában egy bájos leánykára, a kísérlőjében nagy meglepetésre egy jóbarátra ismertünk. Mosolyogva viszonzották köszöntésünket s kacagva libegtek tovább.

A »materiálista« oldalba ütött s háta mögé mutatva sétabotjával a régi gunynyal kérde:

— Te gyerek! hát ezek meg kibékeltek?

— Ugy látszik föltámadt az eltemetett érzélem. Ja! Tavasz van és . . . többet nem mertem szólni, bár láttam, hogy pajtásom megint a fejét csóválta.

E közben elértünk a pajtásom lakása elé. Föl akart menni s így válni készült, félvén, hogy le kell mondania elveiről. Majd óráját nézve és korainak találván az időt engem is fölcalt lakására. Jó öt pernyi csengetésünkbe került, míg ajtót nyitottak. Beléptünk az előszobába, a fogason nagy meglepetésre egy bakasipka bámészkodott reánk. A »materiálista« odafordult a szobalányhoz s a sipkára mutatva kérde:

— Katica, mi ez?

— Ifiur kérem . . . az *unoka testvérem* . . .

A »materiálista« most már kacagni kezdett s sietve tuszkolt be szobájába, hogy az »*unokatestvér*«-nek a »*békés elvonulást*« biztosítsa, még azelőtt, mielőtt a szülei hazajönnék.

Író asztalán egy hercig, kis levélke fektött. Ledobta kalapját, felöltőjét a legközelebbi székre s idegesen kapott a levél után. Mohón bontotta fel, átfutotta szemeivel, azután reám nézett. Láta, hogy merően bámulom s mintha az ő szemé nem lenne elég bizonyíték a dologban, odavont az ablakhoz s olvasta meg-megakadó hangon.

Nem tudtam megmagyarázni magamnak a dolgot; fölfoghatatlan volt előttem, hogyan jut az én materiálista barátom ily levél birtokába . . . Hanem azután a tartalom révén eszembe jutott a Mici menyasszonya . . . Ez volt a bucsu levél . . . De hát a tavasznak az mindegy. A nyitott ablakon az alkonyat balzsamos illata özönlött a szobába. A letűnő nap utolsó sugarai tündöklő törtek meg a szemben levő tükör kristályán, melyben a »materiálista« bágyadt ábrázata mosolygott felém. A csendes szellő megrezegteti az embert s e kéjes érzés bizsergésbe hozza tagjait . . . megszületik a tavaszi láz.

Megragadtam reszkető kezét s ujongva kérdeztem tőle:

— No! ugye! most érzed a tavaszi lázat?

— Érzem, csak hogy ez már nem *normális*, hanem 42°-os a mi máshol az ember halálát, itt az érzélem halálát kell hogy jelentse.

Hát persze, dacára az idealizmusomnak, ebben igazságot kellett adnom neki.

Dumi.

Napirend 1899. április hó 14-én.

Naptár: péntek, április 14. — Róm. kath.: Tibor. — Prot.: Tibor. — Görög-kel.: (április 2.) Titus. — Zsidó: Ijor 4. — Nap két 5 óra 16 perckor, nyugszik 6 óra 46 perckor. — Hold két 7 óra 45 perckor reggel; nyugszik 11 óra 30 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: eső, hőemelkedés várható.

Színház: A »Vasgyáros«, szinmű. Jesko Ariadne vendégfellépte.

— **(Választópolgárok, résen legyetek!)** A legutóbb lefolyt nagy ellenzéki küzdelemnek egyik legfényesebb eredménye az, hogy sikerült megadni a kegyelemdöfést a Tisza-féle választási törvény ama furfangos rendelkezésének, amely az adóhátraléknak a választói képességre nézve jogfosztó hatályt tulajdonított. Amde a parlamenti békekötésnek ez a föltétele még nincsen törvénybe iktatva, a minnek az a következtetése, hogy *aki az idén még április 15-ig tavalyi adóhátralékát le nem fizeti, kimarad a jövő évre érvényes választói névjegyzékből.* — Annál is inkább fölhívjuk erre mindenkinek a figyelmét, aki politikai jogosítványait könnyelműen eljátszani nem akarja, mert komoly hangok emelkednek a sajtóban, melyek szerint *jövő évre új választásoknak nézünk elébe* s így a ki most elmulasztja tavalyi hátralékát április 15-ig megfizetni, az új választásoknál a hozandó új törvény dacára sem fogja gyakorolhatni törvényes befolyását az ország sorsának intézésébe.

— **(A városi közigazgatási bizottság ülése.)** A városi közigazgatási bizottság ma délelőtt 10 órakor tartotta rendes havi ülését a városi székház közgyűlési termében. Az ülésen jelen voltak Br. *Fejérváry* Imre főispán, mint elnök, *Majorossy* Imre polgármester, *Nendtvich* Andor árvászeki elnök, *Fekete* Mihály tiszti főügyész, *Kovácsffy* Kálmán főmérnök, *Czirer* Elek dr. városi tiszti főorvos, *Tichy* Ferenc I. aljegyző, *Ternovszky* Alajos h. pénzügyigazgató, *Zsolnay* György h. kir. főügyész. *Laubheimer* Robert kir. segéd-tanfolyelölő, *Záray* Károly, *Kindl* József, *Ullmann* Károly, *Krasznay* Mihály, *Szuly* János, *Egry* József bizottsági tagok. A közigazgatási bizottság ülése — melynek végén a főispán, személyes ügy tárgyalásáról lévén szó — zárt ülést rendelt el, félegy óráig tartott.

— **(Ki korán kel, aranyat lel.)** Egy helybeli tisztviselő hat éves Jani fiáról mesélik az alábbi jóízű dolgot, mely fényes bizonyítéka a kis fiu élelmes voltának. Az apa — ugyanis — ekként oktatta a Jani gyereket, kinek többek között az a hibája is van, hogy nagyon szeret aludni.

— Tudod fiam, jó ha az ember minél korábban fölkel. Egyszer egy úr nagyon korán fölkel és elment sétálni. Képzeld csak, mit talált az utcán? Egy erszényt, amely telve volt arannyal. Hja látod: a ki korán kel aranyat lel!

A Jani gyerek elgondolkozik kissé az apai intelmen; aztán ekként adja fel a szót:

— De papa, mégsem jó. ha az ember nagyon korán fölkel, mert lásd, a ki elvesztette az aranyokkal telt tárcát, az még *korábban* kelt, mint a ki megtatálta.

— **(Egy havi közigazgatás.)** A ma délelőtt megtartott közigazgatási bizottsági ülést a főispán megnyitván első sorban a múlt ülésről távol volt *Aidinger* János, *Jobszt* László és *Ullmann* Károly bizottsági tagok elmaradását — mely egészségügyi okokból történt — a bizottság igazolta, illetve igazolásukat tudomásul vette. Ezután *Majorossy* Imre polgármester jelentése következett, melyből kitűnőleg a közigazgatási iktatóba a múlt hónapban 3128 ügydarab érkezett. Hátralékban 1193 darab volt s így összesen 4321 ügydarab várt elintézésre. Ebből 3018 darab elintéztetvén, a

folyó hóra 1303 ügydarab maradt elintéztetvén.

A rendőrségi iktatóba, a múlt hónapban 2394 ügydarab érkezett. Az előző időkből hátralékban volt 96 darab s így a múlt hónapban a rendőrségnél 2490 ügydarab várt elintézésre. Ebből 2501 akta elintéztetvén, a hátralék 89 ügydarab.

Bűnügy a múlt a hónapban 14, vétség 26, kihágás 263 fordult elő. Iparigazolvány 19, igazolási jegy 21, cselédkönyv 14 állított ki. Letartóztatás 112 esetben történt. Ezek közül kötött utlevéllel eltoloncoltatott 56, kísérettel 2. Kórházba 12 egyén szállítottott. A többiek hatóságilag reájuk szabott büntetésük kitöltése után, szabad lábra helyeztetek. A kihágások címe alatt előforduló 263 esetre megjegyzi a polgármesteri jelentés, hogy azok legnagyobb részét foglalkozás nélküli csavargásért és tiltott koldulásért tett feljelentések képezték. A tiltott koldulás számát nagyban szaporították a múlt hóban volt husvéti ünnepek is.

Nagyobb mérvű rendzavarások, vagy munkásmozgalmak nem fordultak elő. A szocialista párt múlt hó folyamán nem adott okot a rendőri beavatkozásra s működésük csupán a hetenként megjelenő „Munkás Lap” kibocsátásában nyilvánult.

A községi bírósághoz 500 panasz érkezett be. Hátralék 26 darab volt, lett összesen 528 darab. Ezekből letárgyaltatott 460, megszünt 30, ítélettel elintéztetett 210 darab, egyességgel 250; végrehajtás 114 esetben fogantatott, igény kereset 17 adatott be. Tizenhárom ítélet ellen a felek felebbezéssel éltek. Árverés csak egy esetben fogantatott.

A bányatelepi községi bírósághoz 73 panasz érkezett. Ebből ítélettel 52 intéztetett el, megszűnt 21.

A katonai ügyosztály múlt havi működését a sorozási előmunkálatok képezték.

Utadoban befolyt 944 frt 34 kr., tehát 111 frt 80 krral több, mint a múlt év ugyan ezen havában.

Végül bejelentette a polgármester, hogy egy ló és kocsis eltartása a múlt hóban harminchat forintba került.

— **(A budaikülvárosi állomás sorsa.)** A budaikülvárosi vasuti állomás ügye nem csekély dolgot adott ma délelőtt a közigazgatási bizottságnak. Ugyanis már régebben tervbe vették a budaikülvárosi vasuti állomás felvételi épülete és áruraktárának kibővítését. A helyszíni szemle és az előzetes lépések megtételére annak idején a közigazgatási bizottság *Majorossy* Imre polgármester elnöklete alatt egy bizottságot küldött ki, melynek tagjai *Záray* Károly, *Kovácsffy* Kálmán, *Ullmann* Károly, *Kindl* József és *Tichy* Ferenc voltak. Meghívott a bizottságba *Szommer* Gyula vasuti mérnök is, ki azonban, miután az üzletvezetőségtől meghatalmazása nem volt a f. é. február hó 12-én megtartott szemlén csupán mint magán személy vett részt. A kiküldött bizottság tapasztalta, hogy a budaikülvárosi indóház „pályaudvara” egy cseppet sem felel meg a célnak. A felvételi épület oly kicsiny, hogy nem elég a legcsekélyebb napi hatvan utas befogadására. Nagy hátránya a felvételi épületnek (mely nem egyéb egy közep nagyságú szobánál) hogy minden elkülönítés nélkül, a személy, a podgyász, pénztár, mázsaház, és az I. II. III. osztályu váróterem együtt van. A raktár pedig oly keskeny, hogy nem felel meg a napi 200 kocsi átlagos áruforgalomnak. Az egész raktár tizenkét méter hosszú és tíz méter széles. A bizottság tehát úgy a budaikülvárosi személy, mint áruforgalom érdekében szükségesnek találja a pályaudvar kibővítését. A ma délelőtt megtartott

közigazgatási bizottsági ülés hosszas, körülbelül egy óráig tartó vita, és *Záray* Károly, *Majorossy* Imre, *Kovácsffy* Kálmán és *Szuly* János hozzászólása után elhatározta, hogy a pályaudvar kibővítése tárgyában felterjesztést intéz a m. kir. kereskedelmi miniszterhez. Így hát még módjukban lesz a budaikülvárosiaknak még egy ideig gyönyörködni abban a pályaudvarnak csufolt ötvenezer forintos tákolmányban.

— **(Hires csengetyü.)** A franciák csengetyüje, mely már 49 éve szolgál hűségesen, a parlamenti muzeumba kerül mint drága ereklye. A csengetyüt, mely három regime: a második köztársaság, a császárság és a harmadik köztársaság alatt intette csendre a francia kamara tagjait, végre a megérdemelt nyugalomba lép. Ez is, mint sok más, áldozata lett a végnélküli *Dreyfus*-ügynek. Egyik legutóbbi *Dreyfus*-interpelláció alkalmával ugyanis a kamara fiatal elnöke, *Deschanel* nagyon hevesen találta megráznai s megrepedt. Ezóta hangja nagyon tompa s már nem képes arra, hogy a rajongó honatyák lármáját túllármázza. Így hát a napokban az öntőhöz került, a hol mintául szolgál. Azután pedig a parlamenti muzeumba helyezik el. Ezt a csengetyüt 1850-ben *Fichet* mérnök ajándékozta a kamara akkori elnökének, *Dupuin*nek.

— **(Múlt havi közegészségügy.)** Valóban örülhetünk, hogy egészségi állapotaink annyira javultak, mihez a tél folyamán fellépett alapos tifuszbizottsági ülésen bejelentette, hogy néhány szörványosan fellépett vörheny és difteritisz esetek kivételével, egészségügyi állapotaink a múlt hónapban kielégítőek voltak.

— **(Hymen.)** Két előkelő családnak lesz legközelebb lakodalmi ünnepe. *Somsich* Miklós somogy megyei nagybirtokos, *Somsich* Pálnak, a képviselőház egykori elnökének az unokája, vezeti oltárhoz *Püspöky* Margit kisasszonyt, *Püspöky* Emil fővárosi ügyvéd leányát. A menyasszony *Kautz* Gyula dr.-nak, az osztrák-magyar bank igazgatójának az unokája.

— **(Kórházi alapszabályok.)** *Tróber* Aladár városi főjegyző gyengélkedése folytán *Tichy* Ferenc I. aljegyző ma délelőtt a közigazgatási bizottság elé terjesztette az új kórházi alapszabályokat a miniszterhez leendő felterjesztés végett. A közigazgatási bizottság azonban nem tartván magát illetékesnek a szabályzatok felterjesztésére, azokat a törvényhatósághoz tette át.

— **(Aki a vámot kerüli.)** *Schneider* András nagykozári lakos a közel múltban holmi megvásárolandó árukat szállított a piacra, azonban oly formán, hogy a basamalmi utnak hajtva kocsiával a vámot elkerülte. Ezért aztán a rendőrség öt forint pénzbírságot szózott a nyakába, mi a vámkerülőnek nem tetszett s a határozat ellen felebbezést jelentett be. A rendőrség ítéletét a tanács is helybenhagyta, valamint ma délelőtt a közigazgatási bizottság is. Így hát *Schneider* elvesztette azt a réven, amit a vámon nyert.

— **(A vidéki hercegnő.)** Valahogy *Mócsy* Antal kezébe ne kerüljön az alább reprodukált apró hirdetés, különben interpellálni fogja a belügyminisztert, mint a színeszeti ügyek vezetőjét: van-e tudomása arról, miszerint állás nélküli színésznők bizonyos árnevek alatt és kétségbevonhatlan célzattal az apróhirdetéseknél ma már nem szokatlan utján jó barátot keresnek? Ha van szándéksz-e

ez ügyben valamit tenni? Hogy a miniszter mit tesz, nem tudjuk. Az érdekes apróhirdetés ugyanis, amely a M—g legutóbbi számának utolsó oldalán megjelent, ez:

Vidéki

színésznő, ki május 1-étől fővárosi színházhoz van szerződötve, keres egy jó barátot, kivel szabad idejét kellemesen tölthetné el. Leveleket »Liliputi hercegnő« alatt a kiadóba kér.

Mindenekelőtt persze érdekes lenne kitalálni, hogy ki ez a vidéki liliputi hercegnő, aki azt az egy hónapot se állja ki jóbarát nélkül? Mert úgy látszik, hogy a vidéken nagyon hozzászókölt ehhez a jámbor házi állathoz. A vidéken nem is kellett apró hirdetéssel csalogatni, de a fővárosban — úgy látszik — másképp nem megy.

— **(Engelék baja.)** A nálunk elég gyakran előforduló vízhiányok alkalmával tudvalevőleg a vízvezetési csapokat hivatalos pecséttel le szokták zárni s így történt ez a közel multban is. A hivatalos vízvezetékzárásnak többek között az Engel József fia cég vízvezetése is áldozatul esett, de miután víz nélkül a mai világban már nem lehet bort csinálni, hát Engelék szépen feltörték a hivatalos pecsétet s merték a vizet. A viztilalom megszűntével aztán, mintha mi sem történt volna, folyamodtak a tanácshoz vízdiplomásért, mihez, — ha megtartják a tizenégy nap vízzáratot — joguk lett volna. Így azonban, miután a pecsétet feltörték, nem lehetett igényük a vízdiplomásért sem. Így határozott a tanács. Engelék azonban már nagyon megszokták az »appellálást« s így a tanács határozatát is megfélebbzték, melyet azonban a közigazgatási bizottság ma délelőtt helybenhagyott.

— **(Zavarok Törökországban.)** Az utolsó időben kívülről olyan tetszetős képet mutat Törökország, hogy a nyájas idegen szinte örömmel tenné fejére a turbánt. De az események szorgalmas figyelője jól tudja, hogy ez alatt a szép külső alatt mi rejlik s tisztában van azokkal a zavarokkal, amiknek a szultán birodalma a színhelye és amelyeknek az elmúlt napoknak csak lazán összefüggő eseményei a bizonyosságai. A szultán birodalmában bizony erőiesen üldözik az ujitókat. Akit csak célba vesz a gyanu, hogy a reformátorok kisdéd csapatjához szítanak, azoknak menni kell Törökországból, mert kárlehetetlenül bebörtönözik őket. Most is egy ilyen elfogatásról ad hírt a táviró. Murad béget, a közadóságok volt biztosát családostól együtt letartóztatták. A bég, mint az ujitások hive, már egyszer külföldre is menekült, honnan a szultán kegyelemlevelével csak a napokban tért vissza. Most azután elfogták.

— **(Copf.)** »Pécs szab. kir. város közönségétől« felirattal ellátott nagy borítékban hivatalos levelet hoztak ma szerkesztőségünkbe, a melyben a polgármester értesít, hogy a f. évi április hó 6-án ünnepélyes ülésre egybegyűlt bizottság a hazafias tanárok és tanítók részére Farkas István által tett alapítvány kamataira Dischka Győző főreáliskolai igazgatót érdekesítette. Kéri tehát a polgármester, hogy ezt az eredményt hozzuk köztudomásra. — Nos hát megtegyük a polgármester ur számára is ezt a közlést, mert a nagyközönség bizonyára már tudomást vett erről az eredményről ezelőtt egy héttel, mikor azt már közöltük. De hát a hivatalos copf nem engedi, hogy a hatóság is tudomást vegyen a közönség számára tett sajtóközleményekről, ha azok a csigalépésekkel haladó hivatalos megkeresés megérkezése előtt találnak napvilágot látni. Hiába a papirosnak, meg a tintának csak

fogynia kell a torony alatt úgy, mint bármely más hivatalában a mai papiroskorszaknak.

— **(Lyuk a tűzfalban.)** Ezzel a lyukkal foglalkozott ma délelőtt a közigazgatási bizottság, amelyet Marton Ferenc pécsi lakos egy pajtájának a tűzfalán vágott. Akként történt a dolog, hogy Marton Ferencnek a tanács engedélyt adott, egy a városi »tűzvonalon« belül emelendő pajta építésére, azon kikötéssel, hogy a tűzfalba nem szabad sem nyílást sem ablakot csináltatnia. Marton azonban a tilalom dacára padlásablakot csináltatott a tűzfalban, melyet a közigazgatási bizottság azonban ma, Kovácsfiy Kálmán főmérnök előterjesztése folytán berakadni rendelt.

— **(A pénzügyigazgató havi jelentése.)** A pénzügyigazgatóság havi jelentését Ternovszky Alajos h. pénzügyigazgató terjesztette ma délelőtt a közigazgatási bizottság elé. A jelentés szerint a f. évi március hóban adóban befolyt 12219 frt 19 kr. A mult év március havában pedig befolyt 14303 frt 09 kr. Tehát az idén 2083 frt 90 krral kevesebb mint a mult év ugyan e havában. A folyó év első negyedében befolyt összesen 63524 frt 60 kr. a mult év első negyedében pedig 78563 frt 58 kr. s így a negyedév tetemesen, 15038 frt 92 krral csökkent. Hadmentességi díjban, a mult évről behajtatlan 3501 forint. A közigazgatási bizottság tudomásul vette a jelentést.

— **(Elszállított Robinson.)** Lapunk tegnap esti számában hírt adtunk olvasóinknak arról, hogy a budaikülvárosi pályaudvaron, egy üres hordóban találták Szentmarjai János, tizenhárom éves kis fiút, ki egy kaposvári tisztviselőnek a gyermeke. A kis Robinsont — ki huszonnégy óráig a rendőrség vendége volt — az éjjeli vonattal hazaszállították szüleikhez, kik a rendőrség értesítése folytán elküldtek elveszettnek hitt gyermekükért.

— **(Csökken a rablétszám.)** A pécsi kir. ügyészségi fogház lakóinak száma alaposan megcsökkent, mi annyiban öröndetes, mert a bűnügyek fokozatos csökkenését is igazolja. Így jelentette ezt Zsolnay György kir. főügyész helyettes ma délelőtt a közigazgatási bizottságnak. Eddig a rabok létszáma 190 és 200 között változott, míg a mult hónapban csupán száztizennégy lakója volt a fogháznak.

— **(Az apa bűne.)** Apró, alig nyolc éves kis leányka kódorgott tegnap este az utcákon végig s a járókelők felé nyújtván sovány kezét, siró hangon rebegte:

— Édes apám beteg, a kórházban van, kérek egy krajcárt. Éhes vagyok.

A kis kódorgót egy rendőr észrevette és felvitte magával az ügyeletes rendőrbiztos elé, ahol a megszeppent kis leányka oly dolgokat mondott el, melyekből akármelyik modern drámaíró témát meríthetett volna. Első sorban kisült, hogy a kis koldust Lohecs Marikának hívják, apja napszámos volt s már régóta munka nélkül áll, aminek iszákossága az oka. A kis leány édes anyja már rég elhalt, az apa pedig, aki iszákossága mellett még megátalkodott dologkerülő is, veréssel kényszerítette kis leányát, hogy könyörületes emberek jószívűségére támaszkodva, szálnalmas külsejével pénzt keressen az apjának italra. A kis leány élelme már huzamosabb idő óta egy-egy karéj koldult kenyérből s vízből áll. A jeles apát, ki nemcsak saját gyermekét sanyargatja, hanem a társadalomnak is penészvirágot nevel, a rendőrség veszi pártfogásába s bizonyos, hogy meg fogja találni a helyes utat az ilyen mentséget nem tűrő bűnök megtorlására!

— **(Az árvapénztár vizsgálata.)** Nendtvich Andor árvaszéki elnök bejelentette ma délelőtt a közigazgatási bizottságnak, hogy a mult hó közepén a főpénztárnok és városi főügyész vizsgálatot tartottak a városi gyámpénztárban, hol mindent a legnagyobb rendben találtak.

— **(A megyei adófelszámamlási bizottság.)** F. hó 11-én fejezte be működését, melynek tárgya a III. oszt. kereseti adónak Baranya vármegye területén való kirovása volt. Az adófelszámamlási bizottsághoz eddig négy felebbezés érkezett. Frank Ignác egerághi szatócs, Diamant Adolf kereskedő, Klein Ignác és Fehér József sellyei lakosok sokalják a rájuk kivetett kereseti adót.

— **(A csodaborju.)** A komoly képű hivatalos akták szürke világában, ma nem cseckély derűtséget keltett egy nagy ákom-bákom betűkkel tele irt papír, mely a megyéhez érkezett s melyben valami »N. W.« jelíges ur kellő tisztelettel jelentette, hogy tehene egy egészséges de két lábu csoda borjunak adott életet, mit sziveskedjék a »tekintetes vármegye öröndetes tudomásul venni.« Hiszen igen szép dolog s nem is közönséges egy ilyen két lábu borju, de mindamellett kétséges, hogy öröndetes tudomásul fogja-e venni a megye »N. W.« ur tehenének csodaszülöttét, mely esetleg kacska is lehet.

— **(A ki vergődik.)** Az elmúlt éjjel a rendőrség egy berugott alakot talált, ki a Kossuth-utca egyik házának kapuja alatt aludta az igazak álmait s arra a kérdésre, hogy mit csinál, harsány hangon kijelentette hogy:

— Hát nem látják? Vergődök ebben a cudar világban!

A »vergődő« alakot minden életkeservével együtt beszállították a torony alá.

— **(Áthelyezés.)** A m. kir. igazságügyiminiszter Horváth Dénes körmendi kir. járásbírói irnokot a duna-földvári kir. járásbíróshoz helyezte át.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter, a »Tolnai ev. ref. egyházmegyei néptanító egyesület« alapszabályait jóváhagyta.

— **(A városi igazoló választmány)** tegnap délután ülést tartott, mely alkalommal a köztörvényhatósági bizottsági tagválasztások ellen beérkezett fellebbezést tárgyalta, a többi kerületbeli választottakat pedig igazolta. A második kerületben azon az alapon vált kétséges a választás, hogy a jelölt, az 1870. évi XLII. törvény-cikk rendelkezéseivel ellentétben, nincs benne a követválasztók névjegyzékében, sem pedig hátralékos adója kifizetve nem volt. Miután azonban az 1886. évi XXI. t. c. 23. §-ának f) pontja értelmében, a köztörvényhatósági bizottsági tagok választásánál nem feltétlenül szükséges, hogy a jelölt a követválasztók névjegyzékében benne legyen, vagy hátralékos adóját kifizesse, az igazoló választmány igazolta a választást. Az ötödik kerületi választás ellen beérkezett fellebbezés azt panaszolta, hogy a választást azért kell megsemmisíteni, mert három illetéktelen egyén is szavazott. Az igazoló választmány vizsgálat alá vette az ügyet s konstata, hogy a két illetéktelen egyén, szavazatra jogosultaknak szabályszerű meghatalmazásával adta be voksait, de ez a két szavazat a választás végeredményét nem befolyásolta, s így ezt a választást is igazolta a választmány, melyben Krasznay Mihály elnökle alatt: Egry József, Kelemen Mihály, Fekete Mihály, Hartl Ferenc és Hölbling Miksa vettek részt. A vizsgáló bizottság tagjai Egry József és Tróber Aladár voltak.

Művészet, irodalom.

○ **A nagymama.** Csiky Gergelynek ez a zamatos magyar nyelvezetű, hatásos jelene-
tekben gazdag vígjátéka került színre tegnap
este, *Kalmár Piroska*, a budapesti vigszínház
bájos tagjának vendégszereplése alkalmából.
Kalmár Piroska kedves lénye, játékanak ki-
tűnő volta már nem ismeretlen városunk szín-
házi publikuma előtt, mely a vendégművésznő-
ben egy kedves ismerőst s csak nehezen nél-
külözött kedvencet látott viszont. *Kalmár Pi-
roskát* zajos tapssal fogadta a közönség, mely
egy remek virágkórosat nyújtott fel az orches-
terből néma üdvözléte gyanánt a vendégmű-
vésznőnek, ki a »Nagymama« Mártha szerepét
alakította. Szerepét annyi művészi tudással,
oly lebilincselő természetességgel s elragadó
kedvesen játszotta el, hogy Mártájával még
a legridegebb ember szívét is meghódította
volna. A nézőteret az egész estén át olyan
örömteli hangulat töltötte el, melyről meglát-
szott, hogy Somogyi direktor elérte célját s
közönségének valóban kedves meglepetést s
nem csekély műélvezetet szerzett. A többi
szereplőkről is csak a legnagyobb elismerés
hangján szólhatunk. Somogyi Károlyné Szerémi
grófnője kifogástalan alakítás volt. A csél-csap
Ernőt, ezt a nagy gyermeket Erdélyi Miklós
alakította s szép játékaért csak dicséretet ér-
demel. Örkényi ezredes Peterdi alakította is-
meretes kitűnő játékaival. Örkényi Kálmán sze-
repében Balla Kálmán remekelt, kinek kitűnő
játéka az ily szerepekben már nem ismeret-
len közönségünk előtt. Nővére, Piroska szere-
pét Szohner Olga játszta, a tőle megszokott
kedvességgel. Timár Karolint Tóvári Anna ala-
kította, kiről bátran merjük állítani, hogy kár
volt őt a színpad alatt a kar névtelenjei közé
sorozni. A darab vidám részét Szilágyi Dezső
(Tódorka), Bérci Gyula (Kosztá), Benkő Jolán
(Szerafin) és Borcsainé (Gombosné) képvisel-
ték. Mindnyájuk alakítása, a maga nemében,
pompás volt s nagy derűtséget keltett. Az
előadás egybevágó, kerekded s gördülékeny, a
rendezés kifogástalan volt. (H—i F—i.)

○ **Indiáról** szól az a vékony, de tar-
talomban dús gazdag füzet, mely e héten a
Nagy Képes Világtörténelemből megjelent. Pom-
pás világos képei az indiai művészet remekait
varázsolják az olvasó és szemlélő elé. Egy
mese-ország mesés művészete ez. Épületeik
látára eszünkbe jutnak Arany János sorai:

»Véső hegye által virágzik a holt fa,
Hajt levelet, lombot, de nem úgy, mint hajdan,
Idegen sok színre van festve olajban.

Vérpiros a zöldje, arany a virága,
Sziszegő sárkányfá fonyódik az ága,
Zöld madarak közte hallgatva megülnek,
Madárszavú csengők a helyett csendülnek.

A kis füzet, mely India e kincseit őrzi
magában, a Nagy Képes Világtört. 20 ik fü-
zete. A munkát Marcali Henrik egyetemi ta-
nár, kitűnő tudósunk szerkeszti. Egy kötet ára
díszkötésben 8 frt. Egy-egy füzeté 30 kr. He-
tenként egy füzet jelen meg. Kapható részlet-
fizetésre is Révai Testvérek Irod. Int. R. T.
Bpest, Üllői-ut 18. és bármely hazai könyvke-
reskedésben.

○ **Dr. Szilvek Lajosnak** a minap *Egy
»botrányos« dogmáról* tartott, általános feltű-
nést keltett felolvasása bővített kiadásban a
könyvpiacra is megjelent 37 lapon egy csinos
füzetben. Ára 20 krajcár. Kapható Domján és
Engel utóda könyvkereskedésében. Ugyancsak
itt ugyanattól még: »Vergődő szívek«, »Isten-
ítélet«, »Az Ádria emberevő cápaí«, »Hogyan
alszunk?«, »Bérmálási emlék«, »Darwin állat-
psychológiája« jelentek meg.

○ **Füzet az indiai művészetről.** A
csodálatos báju, mesevilágba való, dús gazdag,
bujá indiai művészetről egy kis füzet jelen
meg legközelebb. A füzet főként az indiai
építőművészettel foglalkozik s sokat beszél

az ellorai híres sziklatemplomról. A déli sti-
lus e legészakibb remeke a VIII. században
keletkezett. Még pedig sajátos módon. Nem
a fala emberi munka, hanem az ürege. Nem
odahordták az építőanyagot, hanem elhordták
a hegyet, csak ott hagyva meg a természet
alkotását, a hol az embernek falra volt szük-
sége; 50 láb széles, 270 láb mély templom-
udvart vájtak a hegybe. Az udvaron belől
megmaradt a hegy tömege s ezt átalakították
templommá. A templom négyszögletes »vi-
mána«, legfelső koronázata 90 láb magasán
van a föld felett. A falakat az india mytho-
logiából vett képek díszítik, s a nagy hő-
skötemények alakjai. Sajnos, India gazdag
mysticismusának kevés ismerőse van, művé-
szetét kevesen tanulmányozzák, pedig a di-
szító-formák ily páratlan gazdagsága sehol
másutt nem található. Ezért is igen nagy
szolgálatot tesz e füzet, mely gyönyörű ké-
pekben s a tudomány mai színvonalán álló
szövegben magyarázza e sajátos cultura
szülötteit, e buja föld termékét, melyet nem
ártana a művészet számára még egyszer
felfedezni. A füzet természetesen a »Nagy
Képes Világtörténet« legújabb füzeté. Az
egész munka 12 kötetből fog állani. Szer-
kesztője Marczali Henrik. Egy kötet ára dísz-
kötésben 8 frt, füzetként is kapható. Megje-
len minden héten egy füzet, ára 30 kr. Kap-
ható Révai Testvérek könyvesházában (Üllő-
ut. 18.) s bármely hazai könyvkereskedésben.

Nyilvános előadások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1899. április 18.

1. Antal Pál — ifju Rigó József és társai d. e. 9 órakor.
2. Rugási György — özv. Szabó Józsefné d. e. egyenyed 10 órakor.
3. Katona István és társa — Rosenthal Samu és neje d. e. fél 10 órakor.
4. Weisz Miksa és társa — Puck József d. e. háromnegyed 10 órakor.
5. Hónig és Hirsch — Fleisch Henrik d. e. 10 órakor.
6. Günc Géza — Scheidl Béla d. e. egyne-
gyed 11 órakor.
7. özv. Hahn Mihályné — Schwarz Ignác d. e. egyenyed 11 órakor.
8. Schwarz Jakab — Alt Márk és társai d. e. egyenyed 11 órakor.
9. Tapazdi János — Balogh János községi
bíró egyenyed 11 órakor.
10. Biró József — Luzsok község d. e. egy-
negyed 11 órakor.
11. Lang Jánosné — Morshauzer Józsefné d. e. egyenyed 11 órakor.
12. Dr. Illés Samu — Lonovits István és társ. d. e. egyenyed 11 órakor,
13. Sonnenfeld Bernát — Kerpner Ede d. e. egyenyed 11 órakor.
14. Dr. Tarnay Károly — Kormányos Vinko és társai d. e. egyenyed 11 órakor.
15. Steiner Ignác és társa — Zohr Hermann és társa d. e. egyenyed 11 órakor.
16. Mayer János — Martin István és András d. e. fél 11 órakor.
17. Hauszmann János és társai — Walland Károly és társai d. e. háromnegyed 11 órakor.
18. Aohl Magdolna — Pohl Pál és neje d. e. 11 órakor.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április hó 13-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az igazságügyi tárca költségvetéséhez a mai ülésen szólottak *Mócsy Antal*, *Schmidt Károly*, *Györy Elek* és *Major Ferenc*. Erdembeli kifogást egyik sem hozott föl, de pártállásuknál fogva a költségvetés elfogadását elleneztek.

Polonyi Géza Veszter Imre tegnapi be-
szédére azt felelte, hogy a kuriai bíráskodást
választási ügyekben nem cseréli fel a közigaz-
gatási bíróság ítélkezésével, a melyet a kor-
mány elvégre épen úgy befolyásolhatna, mint
befolyásolta ennek a bíróságnak az eljárását
a pénzügyi bíráskodás terén.

Plósz miniszter szintén Veszter fölszólá-
sára reflektálva, kijelentette, hogy a kor-
mány nem tér el a megkötött paktumtól.

Rakovszky István felhozta a pécsi Engel-
cég borhamisítási ügyét s kijelentette, hogy
van tudomása róla, mikép a hamisítók üldö-
zésében azért nem fejtették ki a kellő erélyt,
mert *magas állású személyek vannak a do-
logba belekeverve*. De ő nem fog addig nyu-
godni, míg világosság nem lesz ebben a do-
logban.

Plósz erre nem felelt semmit.

Az igazságügyi tárca költségvetése letár-
gyaltatván, következett a *honvédelmi tárca
költségvetése*, melyhez elsőnek *Benyovszky* Sán-
dor gróf beszélt.

Utána *Kossuth* Ferenc jelentkezett szó-
lásra és tüzéséget követelt a honvédség szá-
mára.

Gromon Dezső államtitkár, a beteg hon-
védelmi miniszter képviselőjében kijelentette,
hogy elvi akadály a honvédségnek tüzéséggel
való felszerelésének nincsen, egyedüli akadályt
ebben csak a pénzügyi szempont képez.

Erre aztán a honvédelmi tárca költség-
vetését is elfogadták.

Ülés végén *Plósz* miniszter betérjesztette
a parlamenti békekötés főtárgyát képező javas-
latot a kuriai bíráskodásról választási ügyekben.

Az erre elhangzott éljenzés után *Polonyi*
indítványt tett arra nézve, hogy a házszabály-
revizió tárgyában kiküldendő bizottság sürgő-
sen üljön össze, hogy a kuriai bíráskodással
egyidejűleg ez is tárgyalható legyen.

Székely Kálmán kijelentette, hogy nincsen
kifogása az indítvány ellen, de a házszabály-
revizió-bizottság összeállítására nézve később
fog proposíciót tenni.

Végül *Székely* Kálmán indítványára elhatá-
rozta a Ház, hogy az ülések ezen a héten
délutáni 3 óráig tartsanak.

TÁVIRATOK.

— **A Figaro leleplezése.** (A
»Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Fi-
garo közli több tábornoknak, köztük Duc-
rosnak vallomását, kik mind Dreyfus ja-
vára vallottak. Szerintük a bordereau nem
származhatik tüzértisztól. *Trarieux* azt
vallja, Schwartzkoppen azt irta Panizardi-
nak, hogy Dreyfust nem ismeri, hanem a
bordereaut Esterháznak tulajdonítja, ki
neki többször nehezen megszerezhető tér-
képeket hozott. *Trarieux* elmondta ezután,
hogy *Torinelli* kijelentése szerint Ester-
házy csak a német katonai attachéval ál-
lott összeköttetésben.

— **Nagy szeszrobbanás.** (A
»Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az Acker-
mann-féle szeszgyárban nagy robbanás tör-
tént, minek következtében hat személy
meghalt, tizenöt pedig megsebesült.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. április 13.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9.12; későbbi szállítás: —. —
Tengeri, májusra: 4.50. — *Rozs*, májusra: 8.25. —
Zab, őszre: 5.67.

Az értéktőzsdén az árák a következők: *Osztárk*
hitelrészvény: 358.30. — *Magyar* hitelrészvény: 384.00
— *Államvasut*: 364.1/2.

KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

1899. évi április hó 10-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: Püsch Antal.

- V. 719. Varga Rozália s t. — Varga János holtta nyilv. — hh.
725. Douglas Sholto — Moka István s t. kőszén bány. jog. — vu.
727. Douglas Sholto — Moka István zárlat. — hh.
729. „ — „ — pergátló kifog. — hh.
852. Dombay Jánosné — Sulik János holtta nyilv. — hh.

Előadó: Tóthossy Béla.

- V. 728. Schakovitz Salamon — Kerese Kálmán panasz. — rmv.
731. Erdő Juli — Erdő József öröks. — hh.
777. Juhász Józsefné — Juhász József holtta nyilv. — fo.
641. Csák Erzsébet — Csapó Mihály házass. felb. — hh.
642. Fodor Julianna — Szeremlei Szabó József házass. felb. — hh.
692. Réder István — Kornfeld Borbála házass. felb. — hh.
696. Kurein Berta — Singer Samu és Glöckner Szidónia ellen házass. semmisnek nyilv. — rmv.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 781. Haberényi Pál — Krausz Miksa s t. 750 ft. — fo.
865. Csesznák József s t. — Alsó-Muraközi takarékpénztár közgy. határozat megsem. — hh.
872. Szeghy István csőd-ügy. — ms.
890. Jung György csőd-ügy. — hh.
III. 885. Szabó Ferenc — Göllöncsér János végreh. mszunt. — mv.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 779. Franyin Mió — Jakobovics Mátó s t. ing. t. jog. — hh.
891. Katusin István s t. — Katusin Simó s t. birt. per. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: Róth Gyula.

- V. 691. Varga Ferenc János — Varga Juli s t. okir. kiad. — hh.
707. öz. Fusz Istvánné — Kovács Mihály adás-vétel. — hh.
750. Pap Sándor (felső) — Pap Sándor s t. ing. tulajdonjog. — hh.
754. Szieberth János s n. — Stomb György s n. tulajdonjog. — hh.

Előadó: Graff Károly.

- III. 848. Spitzer Imre — Márkus Mihály végreh. — rmv.
855. Freidinger-Rosenthal cég — Czövek István bizt. végreh. — rend.
858. Frankl A. Herman és fiai cég — Spitzer Sándor végreh. — mv.
859. Kovács Antal — Stokosza Géza végreh. — hh.
870. Borbás Mihály — ifj. Borbás Mihály t. jog. — hh.
871. Elter Ádám — öz. Elter Jánosné felszól. — rend.
877. Tomasits József — öz. Szoldat Mihályné perfelj. — mv.
886. Sternberg cég — Berger Gusztáv végreh. — hna.
902. Polics Ilia — Berghoffer János — hh.
903. Brkits Dávid — Kratky Ernő — hna.

Előadó: Zsabokrszky Ferenc.

- III. 755. Dr. Liber György — Jancsika Pál végreh. — rend.
800. Nagyszebeni földhitelintézet — Obetkó Zsigmond s t. végreh. — rend.
801. Nagyszebeni földhitelintézet — Obetkó Zsigmond s t. végreh. — rend.
812. Nagy József s t. — Darabos József s t. végreh. — ms.
813. Siklósi takptár — öz. Nehr Mártonné végreh. — rend.
814. Pécsi Juli — Ollós István végreh. — hh.
816. Novák Sándor — öz. Stanics Ferencné s t. felszól. — hh.
828. Pécs-egyházmegyei alapítv. hiv. — Sausker Ede végreh. — vu.
846. Nagyszebeni földhitelintézet — Mati József végreh. — mv.
854. Köröszts Imre — Benkovics Andrásné s n. végreh. — hna.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 1080. Molnár Jánosné s t. k. t. sért. stb. — hh.
1081. Szalay Gábor s t. — vu.
1100. Majerszky József — vu.
1101. Kron Miksa becs. sért. — vu.
1102. Pinter Mihályné becs. sért. — vu.
1103. Herr Rudolf k. t. sért. — hh.
1105. Otrokóczy Lajos k. t. sért. — vu.
1106. Kun Józsefné becs. sért. — vu.
1131. Geiger István s t. lopás. — hh.
III. 1048. Pap Antal jogt. elaját. — rmv.
1049. Galics Lajos közcs. ell. kih. stb. — hh.
1055. Tarczal Andrásné s t. közcs. ell. kih. stb. — rend.
1074. Fekete (kupi) József — hh.
1075. P. Vajda Józsefné lopás. — hh.
1113. Tóth Sándor — rmv.
1152. Szecsődi Kálmán — rmv.
1153. Czippán Pálné s t. — hh.
1174. Németh Márton — mv.

Előadó: Czeglányi Béla.

- V. 925. Göndöcs Vendel suly. t. sért. — hh.
1083. Tóth Bálint s t. — hh.
III. 915. öz. Széles Pálné s t. lopás s org. — hh.
945. Bébics Glisó suly. t. sért. — hh.
946. Tafel Gutai Mihály s t. suly. t. sért. — hh.
979. Szilágyi Ferenc — rmv.
1026. Major János — rmv.
1047. Vajda István — hh.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 993. Világos György becs. sért. — vu.
996. Dr. Tersánszky Gyula s t. m. és közokir. ham. — rvu., rhh.
III. 960. Sz. Bán József rágalm. — hh.
977. Szercsik István — fo.
978. Fodor József s t. suly. és k. t. sért. — ms.
980. Kecskeméti Károlyné rágalm. és becs. sért. — rmv.
986. Székér Mihály rágalm. — fo.
997. Vadlya Tamás — mv.
1030. Lakos Antal s t. — és becs. sért. — rend.
1031. Török Győző — rmv.
1050. Sésits Milán s t. — és becs. sért. — rend.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 846. Kovács György s t. 28 rbeli lopás s org. — rend.
1111. Bujdos Imre gyilk. — fo.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 998. Futó János s t. lopás és org. — hh.
1043. Hermann Ádám m. okir. ham. — hh.
1044. Bata József sikk. — vu.
1052. Németh Márton gond. ok. suly. t. sért. — hh.
III. 1023. Máté József id. vagyon rong. — hh.
1024. Benes Kázmér közcs. ell. kih. — fo.
1027. Spon Konrádné s t. lopás stb. — rmv.
1028. Somogyi József s t. k. t. sért. — rend.
1056. Sajti János s t. sért. — rend.
1117. Boczo sz. Hurkó Rozália hat. ell. kih. — rend.

Elintézésre kintüztött ügyek.

Bejelentések 1899. évi április hó 17. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: Püsch Antal.

- V. 780. Hidas közcs. — Hidasdi bánya-társulat cég ing. birt.
888. Zalamegye Árvaszéke — Jakopák Lukács s t. gond. alá hely.
892. Kaposvár-fonyódi h. é. vasut társ. — br. Pongrácz Klára letét.
906. Somogy megye összesített Árvatára — Fehér Ferenc holtta nyilv.
941. Zalamegye Árvaszéke — Hegedüs Mihály gond. alá hely.

Előadó: Tóthossy Béla.

- V. 751. Leicht Ignác — Herzog Leni házass. felb.
772. Németh György — Pető Erzsébet — „
778. Koppitz Julianna — Nickel Henrik — „
889. Jegyed György — Csesznák József panasz.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 907. P. L. Lichtschein & Bruder — Löw Sámuel 7156 ft 05 kr.
923. Podvinecz és Heiszler cég — Barakovics Ferenc s n. 632 ft 52 kr.
931. Krausz Róza közadós csődügye.
866. Foncier pesti bizt. intézet — Tóth Péter 12 ft 25 kr.
921. Weinberger Mór — Turós József s n. 50 ft.
922. Steiner Sámuel — Brichta József 111 forint.
944. Moises Gyula — Novák Mátyás s n. 300 ft.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 939. Matotek Mihály s n. — Szabol Borbála s t. köz. msz.

940. Csáktornyai tárházak részvénytárs. — Tomasi Gyula ing. t. jog.
943. Pokrivács János — Zsivko (Sivkovits) Imre s t. ing. t. jog.

II. Polgári tanács.

Előadó: Róth Gyula.

- V. 775. Szalai Gábor s n. — Lugosi József s t. ing. t. jog.
797. ör. Szigetsán György — Gyuradinovics Pál 3000 ft.
932. Kec István s t. — Kec Zsuzsanna holtta nyilv.

Előadó: Graff Károly.

- III. 914. Csertli József — Waltz József s n. végr.
927. Rammeshoffer Gizella s t. — Mautner Róbert s n. végr.
928. Dr. Hirling Károly — Pinter Károly végr.
935. Mayer Teréz s t. — Schwegál Mari felszól.
937. Vörösmarth közcs. — Paub Jakab s n. végr.
946. Bencsik József — ifj. Balajcza Péter — „
958. Lalic Gusztáv — Petz Sándor — „

Előadó: Zsabokrszky Ferenc.

- III. 853. Pécsi takptár — Göllöncsér János végreh.
856. Loschitz Mór és fia cég — Domjanovics Simon végreh.
867. Leitpold Erzsébet — Häfner Ferenc végreh.
869. Mohácsi takptár — Sey Istvánné — „
887. öz. Ollé Istvánné — Sey István s n. felszólamlás.
878. Oreszki Márton — Zakál Henrik s t. végreh. mszunt.
893. Kir. kincstár — Bóth István végreh.
894. Pap József — Csizmadia János s t. végreh.
895. Bach József s n. — Vajecz Antal s n. ár. hat. kiv. hely.
926. Kismartoni takptár — Horváth Mihály végreh.
936. Kiskarikás János — Szondi József végreh.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 1181. Tarodi János lopás.
1182. Markó György — „
1190. Vidák Béla k. t. sért.
1194. Resch Jánosné s t. becs. sért.
1195. Wiesner Henrikné — „
1196. Stéberl Károly s t. — „
1200. Babán György lopás.
1280. Keszthelyi Béla becs. sért.
1231. Bankó István k. t. sért.
1233. Lidloff Józsefné s t. k. t. sért.
1234. Kis Papp Sándor becs. sért.
1236. Sonkolas János s t. k. t. sért.
III. 1202. öz. Dezső Józsefné s t. lopás.
1211. Szluinszki Lőrinc s t. — „
1212. Schwáb György m. lak. sért. stb.
1213. Somogyi János lopás.
1216. Juhász Márton — „

Előadó: Czeglányi Béla.

- V. 1127. Vésey József hamis vád.
1130. Horváth József s t. suly. t. sért.
1183. Simon Ferenc s t. emberölés.
III. 1068. Jakab István suly. t. sért.
1069. Takács Lőrinc — „
1116. Szamel Antal s t. — „
1154. Birkás Vendel s t. — „

Előadó: Angyal Pál.

- V. 1067. Váci János erősz. nemi köz.
1110. Kimli Ádám s t. hat. ell. erősz. és becs. sért.
1151. id. Ceiner József m. okir. ham.
III. 1057. öz. Széles Istvánné rágalm.
1058. Pusiberg Dömötör s t. rágalm.
1073. Kovács József s t. lopás.
1076. Derzsánics György s t. rágalm.
1112. Weisz Lipót s n. — és becs. sért.
1159. Kovács Márton s t. — „
1162. Kovács Antal becs. sért. és közcs. ell. kih.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 1078. Szabó József m. okir. ham.
1084. Rosenfeld Mózes (Manó) lopás.
1086. Polai Ferencné s t. — „
1108. Godi János s t. lopás és org.
1129. Ungár Jenő s t. suly. t. sért.
1149. Aigner Lipót lopás.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 1054. Spitzer Miksa sikk.
1066. Edelmüller Ignác s t. gond. ok. suly. t. sért.
III. 1133. Klein Ferenc suly. t. sért.
1134. öz. Krausz Lipótné sikk.
1135. Czárt Imre közcs. ell. kih.
1156. Pól Samu m. lak. sért.
1161. Rofritz Jakab suly. t. sért.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
ZSAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

Kedélyes mulatóhely
csak a híres régi
Nádor kávéház.

Ma pénteken, április 14-én

Farkas Sándor

kedvelt zenekara

nagy HANGVERSENYT

tart.

Pontos kiszolgálás!

Kitűnő borok és különleges buffet.

A kávéház egész éjjel nyitva van.

Számos látogatást kér

kiváló tisztelettel

Büttner József.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek föl ki-
adóhivatalunkban.

428. sz.

1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhirre teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósnak 1899. évi V. II. 95. számú végzésével, Dr. Toldy Béla ügyvéd által képviselt, Scholcz Antalfi és fia felperes részére, Lustig Miksa és neje, Lustig Miksáné alperes ellen, 1400 forint követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 752 forint 36 krajczáros ingóságokra, a fentidézett pécsi járásbírósnak V. II. 95/2. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak az alap- és felülfoglaltatok követeléseire erejéig is, alperes lakásán Patacsón, a pelldi vasúti állomás melletti csárdában és Pécsen, Majláth-utca 4. sz. alatt leendő megtartására határidőül 1899. évi április hó 26-ik napjának délutáni 1/2 órája tűzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt borok, koreszma-berendezések, bútorok, zongora, kocsik s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre a foglalás korában eszközöltetett volna és ez a leltározási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Pécsen, 1899. évi április hó 10. napján.

Engler Kálmán

kir. bír. végrehajtó.

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű vevő közönséget értesíteni, hogy

Schön Károly csődtömegéhez

tartozó raktárakat

Király-utca 18. és Jókai-tér 3. szám alatt

ajánlati verseny útján megvettem és ezen raktáron levő uri és női divatszépítők, kalapok, ingek, nyakkendők, pipere és diszmű-árakat

olcsó áron elárúsítom,
valamint az összes berendezések is eladatnak.

Tisztelettel

Klein J.

KATHREINER-FÉLE
Kneipp
maláta kávé.

Nagymama nekem is!

Évek óta kitűnő pótléknak bizonyult a babkávéhoz. — Ideg-, szív- és gyomorbajoknál, vérszegénységnél orvosilag ajánlva.
Legkedveltebb kávéital a családok százezereinél.